

Raamattu puhuu paljon anteeksi antamisesta ja kehottaa meitä erityisesti antamaan sydämestämme anteeksi toinen toisellemme, mikäli meillä on moitetta toinen toistansa vastaan.

...”ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi.”

(Matt.6:15, 18:35, Mark.11:26)

Tässä huomioni kiinnitti erityisesti sanan "sydämestänne." – Miten on mahdollista antaa anteeksi sydämestänsä - pahoin loukanneelle ihmiselle, joka toistuvasti jatkaa ilkeyttään ja juonittelujaan? (Matt.18:21-22) Ymmärrämme, että se on hyvin vaikeaa - miltei mahdotonta, mutta asettaessamme oman ikuisuutemme ja elämämme puntarin toiseen vaakakuppiin, saatamme tajuta anteeksiantamattomuutemme arvoa. Jeesus nimittäin opetti, ettemme mekään saisi anteeksi, ellemmme itse anna toinen toisellemme anteeksi. (Matt.6:14) Käytännössä menetämme lopulta taivasosuutemme roikkuessamme toisten tekemisissä ja sanomisissa kiinni. Siksi loukkaantumista tulisi välttää. Sehän on katkeruuden esiaste, joka kypsyyssään saa aikaan kovan ja kylmän katkeruuden kuoren - tehden lopulta kohteestaan pahemman, kuin se, joka oli häntä loukannut. Usein pahan aikaansaannos olisikin pieni, ellemmme jäisi märehimään sitä - juoruten, syytellen, panetellen, paisutellen ja kieriskellen itsesäälien kastikkeissa.

Eräs, tähän liittyvistä opetuksista on Jeesuksen sanat kohtaamisista erilaisen ihmisten kanssa. Hän sanoi:

”Jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, minkä palkan te siitä saatte? Eivätkö publikaanitkin tee niin? Jos te osoitate ystävällisyyttä ainoastaan veljellenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin? Olkaa siis täydellisiä, niin kuin taivaallinen Isänne on täydellinen.” Matt.5:46-48

Itse joudun syvästi pohtimaan omaa käytöstäni kiusaajiani kohtaan. Minulla ei ole oikeutta osoittaa mieltäni heille! Tuntuu, kuin se olisi suuri vääräys, etten saa puuttua toisen tekemisiin, osoittaa hänelle, kuinka pahoin hän loukkaa minua - ja en saisi edes näyttää halveksuvaa ilmettä, josta hän ymmärtäisi, mitä mieltä olen hänen laisistaan ihmisistä. – Jeesuksen sel-

keä vastaus tähän on, ”jättäkää kosto Jumalalle.” (Room. 12:17-19, 1.Tess.5:15, Hepr.10:30, 1.Piet.3:9) Juuri tässä kysytään uskoa ja luottamusta Jumalan Sanaa ja tahtoaan kohtaan. Olenko valmis ojentautumaan - yli kaikkien inhimillisten tuntemusten ja ajatusten - Jumalan sanan ja opetuksen mukaan? Voinko antaa Jumalalle sen, mikä Jumalalle kuuluu? (Luuk.20:25)

Toisinaan on tilanteita, joissa saatamme nähdä todella pahan ihmisen. Hänen tekonsa ja asenteensa kasvattavat ilkeyden, riittaisuuden, juonitteluiden ja syvän alas painamisen mentaliteetin hedelmää. Jeesuksen aikana oli myös tällaisia henkilöitä, ja näemme Sanasta, miten Jeesus suhtautui heihin.

Eräs tällainen oli Herodes, joka oli mestauttanut Johannes kastajan. Jeesus sanoi erään kerran: ”*sanokaa sille ketulle*” (Luuk.13:32) - tämä kuvastaa sitä, että Herodes oli jo puolensa valinnut, vihkiytynyt pahuudelle sydämensä nöyryttämättömyydessä, ja Jeesus tiesi tämän, ja siksi Hän antoi oikeutetusti tämän lausunnon.

Samoin erään kerran Jeesus sanoi myös Pietarille: ”*mene pois edestäni saatana!*” (Mark.8:33) - Tällä sanalla Jeesus sai Pietarin havahtumaan ajatuksiin, jotka olivat vain inhimillisen järkeilyn tuloksia. Hengellisessä jumalissa maailmassa oli tapahtumassa jotain paljon suurempaa ja tärkeämpää, mutta Pietari ei sitä vielä ymmärtänyt. (”*sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten.*” Mark.8:33)

Toisin sanoen, Jeesus ei vain hyssytellyt pahan edessä. Tarvittaessa on löydyttävä lujutta ja jopa voimallisiakin tekoja hyvän asian puolesta. Tästä esimerkkinä voimme nähdä, miten Jeesus puhdisti pyhäkön - kaataen rahanvaihtajien pöydät ja ajaen ulos sieltä kaupustelijat. ”*Olette tehneet rukoushuoneesta ryövärien luolan.*” (Luuk.19:45-48)

- Näitäkin ajatellen, voimme suhteuttaa omia asenteitamme ja sanojamme ympäröivään maailmaan - kuitenkin armahtaan ja antaa anteeksi katuvalle ja nöyryvälle ihmiselle.

Pahan voittaminen hyvällä, on myös yksi haasteellisista asioista. (Room.12:21) Jotkut ovat käsittäneet asian omassa hurskastelevassa mielessään, että lähettelemällä lahjoja tai esitellessä hurskaita tekojaan, saisi peiteltyä tai hyvitellyä tekosiaan. Todellisuudessa sellainen vain ärsyttää vastapuolta - hänen käsittäessä sellaisten tekojen olevan pelkästään omahyväistä hurskastelua. Kuinka paljon enemmän saisimmekaan aikaan Raamatun ohjeilla - toisensa kunnioittamisella, arvostamisella, armahtamisella, lempeydellä ja hyväksymisellä?! Aina, kun olen kysynyt unohtamaan inhimilliset tuntemukseni ja sieluni kivut - ja olen päättänyt

toimia rakkauden käskyjen mukaan - olen saavuttanut jotain tavattoman hyvää ennen kaikkea itselleni, mutta myös suhteissani lähimmäisiänikin kohtaan. Siinä huomaan keränneeni aarteita iankaikkisuuteen ja myös jo tähän aikaan. On yllättävää, miten toimivia ja paljon parempia ovatkaan Jumalan Sanan ohjeet ja opastukset - verrattuna meidän omiin tuntemuksiimme ja ajatusmalleihimme. Mehän saatamme olla hyvin lyhytnäköisiä ja nähdä vain tämän hetken tarpeita ja tyydytystä, mutta suuri Jumala, suuressa viisautessaan tietää jo edeltäkäsän, mikä tulee olemaan meidän parhaaksemme. Siksi Häneen on niin turvallista luottaa ja tässäkin asiassa saamme uskossa ojentautua Hänen sanaansa kohti. Se on hyvä, ja tulee lopulta johtamaan kaikkien hyvään!

Pyrikäämme siis kukin antamaan sydämestämme anteeksi toinen toisellemme. Se on Jumalan tahto ja se tekee myös itsellemme suuren palveluksen. - Anna anteeksi minulle - anna anteeksi, vaikka sinuun sattuu, eihän sinun tarvitse kantaa mukana syntejäni ja erehdyksiäni? Uskalla päästä irti menneestä, täyty rakkaudesta Jeesuksen sovitus työn ja Pyhän Hengen kautta. Uudistu hengeltä ja mieleltä heittäen kaiken katkeruuden ja nurjat ajatuksetkin pois mielestäsi. Etsi Jumalan valtakuntaa ja Hänen tahtoaan, niin saat ohessa kaiken muunkin. (Matt. 6:33)

Sydämestänsä antaessa anteeksi - syntyy luonnostaan myös lempeyttä, mitä Jumala tahtois meistä näkyvän toisiamme kohtaan. Lempeys onkin yksi parhaita keinoja välittää evankeliumia silloin, kun sanat eivät riitä. Teot puhuvat puolestaan ja siksi olisi hyvä, että lempeytemme tulisi kaikkien ihmisten tietoon. (Fil.4:5) Meidät hän tunnetaan Jumalan lapsiksi ennen kaikkea siitä, että meillä on keskinäinen yhteys ja rakkaus. (Joh.13:35, Apt. 2:42, 2.Tess.1:3) Tämän rakkauden ja yhteyden pahalainen tahtoo murtaa anteeksiantamattomuudella, syytöslisöjen käsittelyillä, juoruilla, armahtamattomuudella ja kaikella Jeesuksen sovitus työtä vastustavilla asioilla. Vaikka ei ole helppoa antaa anteeksi, tee kuitenkin luja päätös sydämestäsi, että tahdot kulkea sitä kohti Jumalan sanan tähden. Tee tämä päätös vastustaen kaikkea pahaa - näet kyllä, miten Jeesus auttaa vaeltamaan tahonsa tietä. Hän armosaan ja pitkämielisyydessään kasvattaa sinuakin, että eräänä päivänä olet valmis palvelustehtävään, mitä varten hän on sinua valmistanut.

